

„Saulėtekio“ gimnazistų dienoraščiai

Ši praktika „Splus“ įmonėje buvo įspūdinga. Patyriau daug nepamirštamų įspūdžių ir laimės akimirų. Per 5 praktikos dienas išmokau ir sužinojau labai daug apie žurnalisto profesiją. Pati galėjau išbandyti savo jėgas įvairiose srityse: trumpųjų žinučių kūrimu, straipsnių rašyme, vykdžiau gyventojų apklausą gatvėse, vykau į reportažus su korespondentais, turėjau galimybę pabūti žinių vedėjos vietoje. Šios veiklos tobulino mane bendravimo, atsakomybės, laiko planavimo ir kitose srityse. Ši praktikos savaitė davė daug, supratau, kad tai nėra lengvas darbas ir jį gali dirbti toli gražu ne kiekvienas. Penkios, nepamiršamos darbo dienos dar ilgai išliks atmintyje. Džiugu, kad turėjau tokią galimybę išbandyti save žiniasklaidos srityje.

Linos Jonaitės dienoraštis:

Pirmoji mano praktikos diena „Splus“ buvo kupina naujų žinių ir įspūdžių. Pamačiau viską iš arčiau: kaip vyksta tiesioginės konferencijos, kur ir kaip yra filmuojamos žinioms, kaip rašomos žinutės, pranešimai. Jau pačią pirmą dieną supratau, kad žurnalisto profesija nėra lengva ir reikalaujanti daug pastangų. Mokiausi, kaip reikia atrinkti žmogui aktualias ir prasmingas naujienas, kad jos jį sudomintų. Pamačiau, kur dirba žurnalistai ir kiek jie daug darbo įdeda į vos 10 ar šiek tiek daugiau minučių trunkančias žinias. Beveik 8 mano praktikos valandos prabėgo nepastebimai ir grįžusi namo, nors ir šiek tiek pavargusi, bet su malonumu ir nekantrumu laukiau savo 2 darbo dienos.

Antroji mano praktikos diena prasidėjo nuo netikėtumų. Vos tik atvykusi sužinojau, kad važiuosime į Šeduvą daryti reportažo žinioms apie ten naktį kilusį gaisrą. Nuvažiavus pamačiau, kaip yra imami interviu iš žmonių, kokie klausimai užduodami jo metu, o grįžusi parašiau straipsnį, kurį patalpino etaplus.lt portale. Papietavus turėjau galimybę pasimokyti, kaip yra daromos bėgančios eilutės, kurias rodo ekrano apačioje žinių metu ir iš kur yra renkama informacija joms. Po to, su drauge, kuri taip pat atlieka praktiką, rašėme dienoraštį, ką ir kur veikėme per 2 savo darbo dienas ir kurį patalpins į etaplus.lt Gerokai po pietų, 15h. vykome į kultūros namus (aš ir žurnalistai), kuriuose vyko renginys V.Kernagiui atminti. Prieš renginį stebėjau, kaip imami interviu iš žmonių (V.Stakėno, V.Kernagio, konkurso dalyvių.) Nufilmavus žurnalistui kelis renginio epizodus visi grįžome į „Splus“ įmonę ir ten pasidalinau savo patirtais įspūdžiais su visais. Tikiuosi dar įspūdingesnio ir geresnio rytojaus! :)

Penktoji mano praktikos diena, kaip ir norėjau buvo pati geriausia! Iš ryto su korespondentais vykome į konferenciją su Šiaulių miesto meru, kur išgirdau daug naudingos ir aktualios informacijos. Grįžus į jau sava tapusią „Splus“ aplinką, su žinių vedėja ėjome į patalpą, kur yra skaitomos žinios. Ten ji man atskleidė kelias žinių vedimo paslaptis, pamokė ir paaiškino, ko reikia gerai žinių laidai. Tada pati sėdau ir ėmiau skaityti žinias! Moteris, sėdinti prie aparatūros padarė vaizdo įrašą, o baigus įrašinėti kartu su komanda susėdome ir drauge peržiūrėjome. Žiūrint buvo labai juokinga, bet tuo pačiu ir įdomu, nes tai dariau pirmą kartą. Gavau daug naudingų patarimų, kaip elgtis ir kaip nederėtų elgtis būnant eteryje. Darbo diena einant į pabaigą, turėjau pokalbį su direktoriumi. Jo išsakytos mintys, kad visada reikia judėti į priekį ir niekada nepasiduoti įstrigo giliai širdyje. Esu labai dėkinga visiems žmonėms su kuriais teko bendrauti per 5 praktikos dienas. Labai pasiilgsiu šių žmonių :(Tai buvo pirmoji ir geriausia mano praktikos savaitė!

Nuoširdžiai dėkoju ir Jums, ir kitiems organizatoriams už suteiktą tokią galimybę sudalyvauti šiame projekte, kuris suteikė daug patirties ir neišdildomų įspūdžių. :) Sėkmės ir kantrybės toliau rengiant tokius projektus!

Aistės Zinkevičiūtės dienoraštis:

Pirma diena prabėgo žaibiškai ir tikrai neprailgo. Nors rytas buvo kiek nejaukus, kol susipažinau su seselėmis ir joms prisistačiau, nes jos nebuvo informuotos jog ateis praktikančių, bet vėliau viskas įsivažiavo ir net nebesinorėjo prisėsti. Dienai bėgant pacientų vis daugėjo, daugiausiai sutrenkimų ir smegenų sukrėtimų (ir kažkodėl ypač močiucių), tad darbo pabaigoje jaučiausi išsekusi. Nors kraupių vaizdų ir žmonių, kuriuos reikėtų skubiai gaivinti nebuvo, bet vistiek padėti nors ir menkai sužalotam žmogui malonu. Visas personalas draugiškas, šnekus, seselės papasakojo apie ligoninės rutiną ir ko galima tikėtis, ką reiškia kai kurie žmonių simptomai, papasakojo kaip jos pradėjo dirbti ligoninėje. Manau, savaitės bėgyje dirbti tik dar labiau patiks ir noras kuo skubiau padėti nelaimės ištiktam žmogui sustiprės.

Antradienis nelabai skyrėsi nuo pirmadienio, tik beveik visus darbus jau darėme vienos su Indre be seselių. Visą dieną buvome ant kojų, beveik nebuvo prisėdusios, tik nuo pietų apmažėjo žmonių ir jau pačios ieškojomės veiklos.

Šiandien (trečiadienį) visą dieną praleidau gydytojų kabinetuose, pamačiau kaip jie dirba su pacientais, kaip aiškinasi ligų, traumų atsiradimą, skiria tyrimus ir panašiai. Beveik nepavargau, nes mažai vaikščiojau su ligoniais, tik kelis kartus nešiau tyrimus į laboratoriją, tad nereikėjo labai skubėti ir nuvargti. Visi gydytojai mielai priėmė, leido pacientui pamatuoti spaudimą, jį paruošti apžiūrai t.y. nurengti ir aprenkti bei panašiai. Darbo laikas prabėga labai greitai, net nepajuntu kaip ateina laikas išeiti, esu labai patenkinta darbu ir visu ten dirbančiu personalu.

Rytoj susitarėme su vyriausiąja sesele, jog galėtume eiti į vėlesnę pamainą, tai rytoj darbą pradėsime 16val. ir dirbsime iki 20 ar 21val.

Jono Montvido dienoraštis:

Laba diena, pirmoji darbo diena buvo išties sunki, tačiau be galo įdomi bei naudinga. Atvykęs į darbo vietą susitikau su savo darbdaviu - Giedriumi Popovu, kuris mane supažindino su darbuotojais (jie buvo be galo draugiški). Taip pat susipažinau su ŠTI teritorijomis. Iškart po to stebėjau kalinių perdavimą kitiems kalėjimams, bendravau tiek su kaliniais tiek su darbuotojais. Suvokiau, kad žmonės gyvenantys kalėjime arba TI jaučiasi kaip namie. Daugelis iš kalinių atrodo visiškai geri piliečiai, tačiau alkoholis arba psichotropinės medžiagos pakeitė jų gyvenimą. Pačiam teko skenuoti nusikaltėlius metalo detektoriumi, apžiūrėjau jų lagaminus, krepšius x-ray skaneriu (metalo detektoriumi). Su telefonais ar psichotropinėmis medžiagomis asmenų nebuvo, tačiau išgirdau, kad ne kartą darbuotojams teko sulaikyti asmenis bandant prasmukti su narkotikais arba SIM kortelėmis. Įėjus į TI teko atiduoti telefoną, buvo keista pastoviai kišti rankas į kišenes ir išsigąsti. :D

Antrąją dieną teko susipažinti su TI asmenimis nepatenkintais gyvenimo sąlygomis, taip pat su save žalojančiais asmenimis. Sėdėjau posėdyje, kuriame dalyvavo TI dirbantys ir aukštesnes pareigas užimantys žmonės, kurie po vieną kvietėsi nusikaltėlius į kabinetą ir klausinėjo, kas netenkina piliečių. Kai kurie kaliniai buvo pasipiktinę oro temperatūra, drėgme, dužusiais langais, kambariokais, o kai kuriuos tiesiog kamavo vienatvė. Kaliniai skirstomi savam tarpe yra į 4 tipus (geriau neminėsiu) apskritai išgirdau negirdėtų žodelių bei kalėjimo taisyklių. Pamačiau ne vieną fanarą, ne vieną supjaustytą arba sumuštą žmogų, kai kurie atrodo išprotėję arba išsigandę, o kiti ereliai, tačiau visi vienodi ir niekam neįdomu jų turtai, nes didžiausio jie jau neteko - laisvės. Tai tiek, iki trečiadienio :)

Bernadetos Navickaitės dienoraštis:

Pirmoji diena buvo tikrai nuobodė. Vos atėjus į savivaldybę maloniai pasitiko būsimi kolegos. Visi maloniai prisistatė ir nuvedė pas skyriaus vedėją. Iš pradžių net nesupratau kas ji, tiesiog jos paliepiu su kolega Rita ėjome į kabinetą. Kabinete kolegos trumpai papasakojo apie jų darbą ir davė pavartyti kelis projektus. Gan greit juos perskaičiau ir jau tikėjausi veikti ką nors įdomiau, bet ne, perskaičius gavau dar daugiau skaityti☺. Tiesiog kolegos nežinojo, ką daugiau man duoti veikti. Pirmą pusę darbo dienos praėjo labai nuobodžiai, galima sakyti nieko neveikiau. Po pietų pertraukos kolega Mindaugas pasiūlė kartu su juo apžiūrėti jo rengiamo projekto objektą - Darželį "Birutė". Buvo gan įdomu, nes pirmą kartą apžiūrinėjau remontuojamas patalpas kaip vertintoja. Grįžusi iš objekto gavau dar skaityti projektų, kolegos bandė rasti man kompiuterį, kad būtų kiek įdomiau, dėje, jo nerado (ryt pažadėjo, kad jau bus). Taip pat kolegė Rita pasiūlė nuo ryt kartu su ja vykdyti projektą "Darbo ir šeimos įsipareigojimų derinimas, integralios pagalbos plėtra" skirtą negalia turintiems ir/ar senyvo amžiaus žmonėms pagelbėti, kurie nebegali savimi pasirūpinti patys. Tikiuosi ryt bus įdomiau. Tai tiek:)

Šiandien buvo daug įdomiau nei vakar. Vos atėjus į darbą, mane pasitiko kolegė Rita ir pasakė, jog vyks skyriaus susirinkimas. Nuėjusios į susirinkimą aptarėme visus projektus, išskylančias problemas ir siūlėme jų sprendimų būdus. Po susirinkimo pagaliau gavau kompiuterį! Belaukiant man paskiriamų darbų, mane aplankė projekto "Mokinių įveiklinimas Šiaulių mieste savaitei" organizatorės Gabija ir Vaida. Smagiai pakalbėjome, aptarėme kaip man sekasi ir žinoma jos nepamišo manęs nufotografuoti darbo vietoje. Joms išėjus turėjau apie 2 val laisvo laiko, nes mano kompiuteris neužkrovė Word dokumento, tad praleidau laiką naršydama internete. Per pietų pertrauką kolega Mindaugas bandė kompiuterį patvarkyti. Na galima sakyti pavyko, tik tiek, kad kol atidaro vieną Word'o programą teko kaskart laukti po 5 min☺. Nepaisant visų techninių nesklandumų, baigiantis šiandienos darbo dienai, parengiau kelių projektų pažymą, dėl kompiuterinės ir kitos įrangos, virtuvės įrangos ir ugdymo priemonių pirkimo. Buvo daug įdomiau nei vakar, pagaliau bent kažkiek prisiliečiau prie pačio projektų ruošimo ir su pakylėta nuotaika laukiu rytojaus darbo dienos!

Šiandien buvo labai smagi ir įdomi diena. Puikūs, linksmi, draugiški ir visada pasiruošę padėti kolegos ir DAUG darbo! Vos atėjusi į darbą ant savo kompiuterio radau padėta 12 susegtų krūvelių dokumentų. Kolegė Rita paaiškino, kad tai yra ES finansuojamo projekto "Darbo ir šeimos įsipareigojimų derinimas: integralios pagalbos plėtra" kovo mėnesio projekte dalyvavusiems neįgaliesiems suteiktų paslaugų suvestinės, kurias visą kovo mėnesį pildė socialiniai darbuotojai, jų padėjėjai, slaugytojai ir slaugytojų padėjėjai. Man reikėjo suskaičiuoti kiek ir kokių paslaugų buvo suteikta kiekvienam asmeniui ir viską suvesti į specialią formą. Užtrukau apie 3-4 valandas, todėl jau buvau pamaniusi, kad labai lėtai dirbu, bet ne, vos pabaigiau kolegė su nuostaba pažiūrėjo ir paklausė, taip greit viską baigiai? Buvo smagu žinoti, kad tai, ką darau, man ne tik sekasi ir patinka, bet ir dar atlieku pakankamai greit! Po pietų pertraukos vėl gavau daug darbų, man reikėjo paruošti pažymą dėl suderinimo vykdyti mažos (iki 100 000 Lt su PVM) vertės pirkimus. Tokių pažymų paruošiau apie 7 įvairiems statybų bei mokymosi kokybės gerinimo projektams. Buvo LABAI LABAI įdomi diena. Atsirado tokia motyvacija dirbti tokį darbą, tikiuosi ateityje ir pati įsidarbinsiu būtent Šiaulių savivaldybės administracijoje!

Šiandien diena buvo tikrai puiki! Pačioje darbo pradžioje turėjau surūšiuoti dokumentus, tada juos nuskenuoti, surūšiuoti ir pakeitus į pdf formatą nusiųsti bendradarbiaujančiai įmonei. Taip pat turėjau gan daug darbo ir prie to paties projekto, kaip vakar "Darbo ir šeimos įsipareigojimų derinimas: integralios pagalbos plėtra". Teko pildyti specialią formą, kurioje reikėjo suskaičiuoti ir nurodyti kiekvieno darbuotojo (slaugytojų, slaugytojų padėjėjų, socialinių darbuotojų ir jų padėjėjų) atlyginimą. Vėl įgijau daug naudingos patirties. Taip pat reikėjo suvesti to pačio projekto išlaidas (kelionių, priežiūros priemonių ir pan) į kitą pildymo formą. Buvo puiki diena, įgyjau daug naudingos praktikos!;

Šiandien buvo paskutinė diena. Buvo labai liūdna važiuoti į darbą su šia mintimi... Paskutinė diena... Na, bet, kad ir paskutinė, tikrai ne prasčiausia! Šiandien paruošiau projekto "Darbo ir šeimos įsipareigojimų derinimas: integralios pagalbos plėtra" mokėjimo prašymą nr. 6. Šis mokėjimo prašymas yra pildomas kas 3 mėnesius (grafikas suderintas) ir pateikiamas Europos socialinio fondo agentūrai. Agentūra išnagrinėjusi mokėjimo prašymą per maždaug 30 d. grąžina deklaruotas išlaidas. Labai džiaugiausi, kad man buvo patikėtokia atsakinga užduotis! Einant darbo dienai į pabaigą kolegoms pradėjau sakyti, kad prisirišau prie jų, kad nebenoriu palikti jų. Jie sako, o pameni, ką sakei pirmą dieną?:) (pirmą dieną sakiau, kad niekada gyvenime nedirbsiu čia☺). Pasifotografavome, pasivaikščiojome, suvalgėme šokoladą ir šiltai atsisveikinome. Manau šios savaitės aš neikada nepamiršiu!

Armantė Sajankovaitė

Labai daug kur su pareigūnais važinėjo, susipažino su įvairių skyrių viršininkais, bendravo su policijos žurnaliste. Apsilankė migracijos skyriuje, bei areštinėje, kur pasidarė savo pirštų antspaudus. Bendravo su kinologais ir matė tarnybinius šunis, taip pat mokėsi šaudyti. Važinėjo autobusiuku ir su pareigūnais prižiūrėjo viešąją tvarką, Salduvėje aptiko viešoje vietoje alkoholį vartojančius piliečius, porai jų merginų praktikančių (Armantės ir Eimantės iš Lieporių gimnazijos) dėka pavyko išsisukti nuo važiavimo į policiją, nes autobusiuke nebebuvo vietos ☺ Paskutinę dieną dirbo su kelių patruliais, stabdė automobilius.